

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 79/05-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti L., a. s., so sídlom v B., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. Č., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 2/2003 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 2/2003 p o r u š i l právo obchodnej spoločnosti L., a. s., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 2/2003 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti L., a. s., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 15 000 Sk (slovom pätnásťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trnava p o v i n n ý jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti L., a. s., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktorú je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. Z. Č., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 5. mája 2005 č. k. I. ÚS 79/05-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti L., a. s., so sídlom v B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 2/2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplýva, že 16. septembra 2002 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni Ing. J. B. na zaplatenie pohľadávky vo výške 150 000 Sk s prísl. z titulu zmluvy o sprostredkovaní. Na základe tohto návrhu okresný súd vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 35 Rob 78/02, ktorým návrhu vyhovel. Proti platobnému rozkazu bol podaný odpor a vec bola ďalej prejednávaná pod sp. zn. 24 Cb 2/2003. Sťažovateľka vytýka okresnému súdu, že prvé pojednávanie vo veci nariadil až po takmer 7 mesiacoch nečinnosti. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd ani po nariadení pojednávaní nepostupoval vo veci plynulo, a preto za účelom včasného

odstránenia právnej neistoty v prerokovávanej veci opakovane žiadala okresný súd o nariadenie pojednávania, a to svojimi podaniami zo 16. júna 2004 a 25. októbra 2004. Napriek tomu bol okresný súd znovu takmer osem mesiacov bezdôvodne nečinný, kým nariadil pokračujúce pojednávanie.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namietala aj neefektívny postup súdu v napadnutom konaní, pretože napr. na pojednávaní konanom 12. januára 2005 okresný súd pokračoval v procese dokazovania výsluchom oboch účastníkov a oboznamovaním sa s obsahom listinných dôkazov, pričom *„predmetom dokazovania boli tie isté skutočnosti tvrdené účastníkmi konania od počiatku konania“*.

Ako to vyplýva zo sťažnosti, sťažovateľka využila aj právne prostriedky nápravy a 3. marca 2005 podala sťažnosť na prieťahy v napadnutom konaní v zmysle príslušných predpisov, na ktorú však do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nedostala žiadnu odpoveď a ani nebola vykonaná žiadna náprava vytýkaných väd konania.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že vzhľadom na povahu nároku uplatneného v napadnutom konaní neexistujú skutočnosti, ktoré by kládli osobitné nároky na dokazovanie a právne posúdenie samotnej veci. Právna úprava príslušných zmluvných inštitútov je podľa sťažovateľky jasná a jej interpretácia i aplikácia sú súdnou praxou ustálené, a preto považuje dĺžku konania v predmetnej veci za neodôvodnenú.

Sťažovateľka sa zároveň domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená pocitom neistoty a krivdy (...).

1. 2. Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Ústavné právo sťažovateľa spoločnosti L., a. s., B., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 24 Cb 2/2003 porušené.

2. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk (...), ktoré je Okresný súd Trnava povinný sťažovateľovi vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

3. *Okresný súd Trnava je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia (...) na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, JUDr. Z. Č.“*

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. H. G., listom z 10. augusta 2005 sp. zn. Spr. 958/05 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 24. augusta 2005.

2. 1. Predsedníčka okresného vo svojom vyjadrení popísala chronológiu úkonov okresného súdu v danej veci a uviedla nasledovné relevantné skutočnosti:

„(...) Vzhľadom na úkony vo veci je zrejmé, že vo veci došlo k prieťahom, avšak zavinením odporkyne, ktorá nepreberala predvolania na súd, dochádzalo k opätovnému odročovaniu pojednávania, pretože odporkyňa nemala doručenie predvolania vykázané.

Zároveň Vám oznamujem, že netrváme na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávania. (...)“.

2. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedla, že:

„(...) Z vyjadrenia Okresného súdu v Trnave zo dňa 10. 08. 2005 vyplýva, že postupom Okresného súdu v Trnave vo veci sp. zn. 24 Cb 2/03 došlo k prieťahom v konaní, avšak zavinením odporkyne, ktorá si nepreberala predvolania na súd, dochádzalo k opätovnému odročovaniu pojednávania, pretože odporkyňa nemala doručenie predvolania vykázané.

Pridržiavajúc sa doposiaľ vykonaných podaní (...)“, sťažovateľka je toho názoru, že *„k prieťahom v súdnom konaní nedochádzalo z dôvodu na strane odporkyne ale predovšetkým z dôvodu na strane Okresného súdu v Trnave. (...) súd mohol a mal vhodnými opatreniami zabezpečiť prítomnosť odporkyne na pojednávani. (...)“*

Okrem toho poukazujem aj na dlhé obdobie nevytyčovania termínov pojednávania zapríčinených výlučne postupom súdu ako aj na zbytočné odročovanie pojednávania aj napriek tomu, že skutkový stav bol dostatočne zistený a na odročenie pojednávania nebol žiaden dôvod.

S poukazom na doposiaľ uvedené tvrdenia Okresného súdu v Trnave ako aj na to, že napriek vedomosti o podaní sťažnosti na ÚS SR, Okresný súd v Trnave od 16. 02. 2005 nevytýčil žiadne ďalšie pojednávanie, a teda nijako neprispel k odstráneniu prieťahov v konaní, má sťažovateľ odôvodnené obavy, že prieťahy v konaní budú pokračovať aj napriek prerokovaniu Ústavného súdu o sťažnosti.

Mám preto za to, že (...) postojom súdu k právnej veci sťažovateľa vedenej pred OS Trnava pod sp. zn. 24 Cb 2/03 sa pocit neistoty a krivdy sťažovateľa, vyplývajúci z uvedených prieťahov konania, len zbytočne znásobuje.

Zároveň oznamujem, že s poukazom na list zaslaný ÚS SR sp. zn. I. ÚS 79/05-23 netrvám na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie.

Pre prípad úspechu navrhujem, aby Ústavný súd SR zaviazal Okresný súd Trnava nahradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za 4 x úkon právnej služby á 2.501,- Sk (prevzatie veci, podanie sťažnosti z 22. 04. 2005, zaslanie z 24. 06. 2005, vyjadrenie z 24. 08. 2005) + 4 x režijný paušál á 150,- Sk spolu vo výške 10.604,- Sk.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 24 Cb 2/2003:

Dňa 16. septembra 2002 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporkyni Ing. J. B. (ďalej len „odporkyňa“) na zaplatenie pohľadávky vo výške 150 000 Sk s príslušenstvom. Veci bola pridelená sp. zn. 35 Rob 78/02.

Dňa 24. októbra 2002 okresný súd vydal platobný rozkaz.

Dňa 3. januára 2003 odporkyňa podala odpor proti uvedenému platobnému rozkazu.

Dňa 20. januára 2003 bola vec prevedená do oddelenia „Cb“ a zaevidovaná pod sp. zn. 24 Cb 2/2003.

Dňa 21. marca 2003 súd vyzval odporkyňu na doručenie rovnopisu odporu v lehote 5 dní pod následkom jeho vyhotovenia súdom na náklady odporkyne.

Dňa 2. mája 2003 súd vyhotovil rovnopis odporu a zaslal ho sťažovateľke s tým, aby sa k nemu vyjadrila v lehote 10 dní.

Dňa 27. mája 2003 sťažovateľka doručila okresnému súdu svoje vyjadrenie k odporu.

Dňa 4. júna 2003 zákonná sudkyňa nariadila pojednávanie na 9. júl 2003, pričom sťažovateľke uložila povinnosť priniesť originály listinných dôkazov a prostredníctvom Okresného oddelenia Policajného zboru T. (ďalej len „polícia“) žiadala doručiť zásielku odporkyni.

Dňa 27. júna 2003 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v T., odbor poriadkovej polície, oznámilo súdu, že písomnosť určenú pre odporkyňu sa nepodarilo doručiť.

Dňa 9. júla 2003 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie. Odporkyňa nebola prítomná. Súd pojednávanie odročil na 10. september 2003 s tým, že: *„Bude žiadaná správa od OÚ T., odbor živnostenský, aby súdu v lehote 7 dní oznámili kde je odporkyňa prihlásená (...) na miesto podnikania“*.

Dňa 11. augusta 2003 Okresný úrad v T., odbor živnostenského podnikania, oznámil súdu, že odporkyňa má v živnostenskom registri uvedenú adresu bydliska a miesta jej podnikania: T.

Dňa 5. septembra 2003 odporkyňa požiadala o nový termín pojednávania, najlepšie po 15. októbri 2003.

Dňa 10. septembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie bez prítomnosti odporkyne. Pojednávanie bolo odročené na 22. október 2003 s tým, že odporkyňa bude požiadaná o zdôvodnenie svojej neúčasti na pojednávaní.

Dňa 22. októbra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že odporkyňa v lehote 7 dní oznámi súdu mená, priezviská a bydliská svedkov, ktorých žiada vypočuť.

Dňa 21. januára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa nedostavila odporkyňa. Pojednávanie bolo odročené na 20. február 2004 s tým, že odporkyňa bude predvolaná prostredníctvom polície.

Dňa 29. januára 2004 odporkyňa oznámila súdu meno a adresu svedka.

Dňa 2. februára 2004 polícia oznámila súdu, že písomnosť adresovanú odporkyňi sa nepodarilo doručiť.

Dňa 20. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktoré sa odporkyňa nedostavila. Pojednávanie bolo odročené na 2. apríl 2004 s tým, že opätovne bude predvolaná odporkyňa prostredníctvom pošty a polície a predvolaný bude aj svedok Ing. M. B.

Dňa 1. marca 2004 odporkyňa doručila súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní 20. februára 2004. Požiadala o nový termín pojednávania v poslednej dekáde mesiaca marec.

Dňa 18. marca 2004 polícia oznámila okresnému súdu, že písomnosť, ktorú žiadal doručiť Ing. J. B., jej bola doručená do vlastných rúk 12. marca 2004.

Dňa 2. apríla 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 14. apríla 2004 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila súdu vyjadrenie predsedu predstavenstva L. K.

Dňa 21. apríla 2004 odporkyňa doručila súdu listinný dôkaz.

Dňa 22. júna 2004 sťažovateľka požiadala súd „o skoré vytýčenie pojednávania a ukončenie veci“.

Dňa 28. októbra 2004 sťažovateľka opakovane požiadala o nariadenie pojednávania.

Dňa 1. decembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie bez prítomnosti odporkyne. Pojednávanie bolo odročené na 12. január 2005.

Dňa 12. januára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. február 2005 s tým, že odporkyňa na pokračujúce pojednávanie prinesie mandátnu zmluvu, ktorú mala uzavretú s Ing. M. B., „a právna zástupkyňa sťažovateľky preverí okolnosti prijatia sumy 50 000 Sk sťažovateľkou prostredníctvom pána T.“

Dňa 4. februára 2005 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila okresnému súdu vyjadrenie k tvrdeniam odporkyne a uznesenie Okresného úradu justičnej polície

Policajného zboru T. sp. zn. ČVS: OUJP-565/20-2003, ktorým bolo začaté trestné stíhanie Ing. J. B. pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu.

Dňa 16. februára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že odporkyňa do 7 dní zašle súdu originál mandátnej zmluvy a účastníci v lehote 10 dní navrhnu ďalšie dôkazy.

Dňa 1. marca 2005 odporkyňa doručila súdu vyjadrenie vo veci a fotokópiu mandátnej zmluvy.

Dňa 17. mája 2005 súd vyzval Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru T. na zaslanie správy o výsledku šetrenia vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OUJP-565/20-2003.

Dňa 10. júna 2005 súd doručil odporkyňi výzvu, aby v lehote 7 dní zaslala súdu originál mandátnej zmluvy, pod hrozbou uloženia jej poriadkovej pokuty 25 000 Sk.

Dňa 3. júna 2005 Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru T. oznámil súdu, že spisový materiál v trestnej veci odporkyne bol postúpený 22. apríla 2005 na spojenie Úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru B.

Dňa 17. júna 2005 odporkyňa doručila súdu notárom overenú kópiu mandátnej zmluvy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 2/2003 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. *Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v určitých obdobiach v posudzovanej veci opakovane krátkodobo, ale aj dlhodobo bez akýchkoľvek zákonných alebo iných ospravedlniteľných dôvodov nečinný, konkrétne napr. od 3. januára 2003 do 21. marca 2003 (takmer tri mesiace) od 2. apríla 2004 do 1. decembra 2004 (osem mesiacov), od 1. marca 2005 do 10. júna 2005 (viac ako tri mesiace) a jeho postup nevykazoval vždy znaky plynulého a efektívneho konania, jeho úkony nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka v napadnutom konaní ako navrhovateľka nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľky, ale predovšetkým v dôsledku postupu súdu. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „došlo k priet'ahom, avšak zavinením odporkyne, ktorá nepreberala predvolania na súd“, nemožno akceptovať, pretože aj proti správaniu odporcu, ktoré spôsobuje priet'ahy v súdnom konaní alebo ho neprimerane predlžuje, Občiansky súdny poriadok poskytuje všeobecnému súdu viaceré procesné prostriedky, ktoré dovoľujú za dodržania všetkých garancií spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 a nasledovných ustanovení siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru ukončiť toto správanie účastníka. Nesúčinnostné správanie odporkyne by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Z chronológie úkonov okresného súdu uvedenej v II. časti tohto nálezu (okrem opatrenia z 10. júna 2005), ale ani z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení.*

Medzi skutočnosťami, ktorými sa doterajšiu dĺžku napadnutého konania snažila ospravedlniť predsedníčka okresného súdu, ústavný súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, na ktorú by bolo možné v súlade s jeho doterajšou judikatúrou prihliadnuť (napr. II. ÚS 48/96, I. ÚS 28/01, I. ÚS 159/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk „z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená pocitom neistoty a krivdy“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 15 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 953 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti z 22. apríla 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 24. augusta 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume trikrát po 2 501 Sk, a trikrát 150 Sk titulom režijného paušálu ku každému úkonu, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľku predstavujú sumu 7 953 Sk v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2005